

Brussel 16/08/2005.

Aan de Leden van de Kamer en Senaat

Geachte Mevrouw,
Geachte Heer,

Betreft: het Belgische beleid inzake kernenergie en recyclage van kernafval

De Nationale Confederatie van Kaderleden is uitermate verontrust inzake de tewerkstelling in de Kempen. Het gaat om zeer rendabele bedrijven. Die omwille van politieke beslissingen midden 2006 gesloten en afgebroken worden. Met deze e-mail vragen we U de bedoelde politieke beslissing voorlopig op te schorten.

Het gaat over uw beleid inzake kernenergie en afval.

Het *eerste luik* gaat over de kernuitstap. De regeringsverklaringen van Verhofstadt I en II en de resolutie van 1993 verklaren dat de productie-installatie afgebroken wordt na 40 jaar activiteit.

Concreet is volgend schema van uitstap opgesteld.

Sluiting Doel 1	in 2015
Sluiting Tihange 1	in 2015 - 2016
Sluiting Doel 2	in 2015 - 2016
Sluiting Doel 3	in 2022 - 2023
Sluiting Tihange 2	in 2022 - 2023
Sluiting Doel 4	in 2025 - 2026
Sluiting Tihange 3	in 2025 - 2026

Na de sluiting is voorzien dat we onze elektriciteit in het buitenland gaan kopen. Politiek is het niet interessant afhankelijk te zijn voor energie. Economisch is het ook niet interessant vermits de factuur aan het buitenland betaald moet worden en deze factuur heeft een enorme impact op onze handelsbalans (vele miljarden euro's). Op sociaal vlak gaan er 6000 banen verloren. Het Amerikaans researchprogramma om waterstof aan te wenden voor motoren i.p.v. petroleum staat zeer ver (motoren zijn ontwikkeld, proeven met vliegtuigen zijn gebeurd met positief resultaat). Waterstof aanmaken vraagt veel elektriciteit. De productie van elektriciteit zal gebeuren op basis van nucleaire energie en niet op basis van aardgas of olie. De Amerikanen hebben dit researchprogramma net gelanceerd om aardgas en petroleum te vervangen. Indien België dit uit het buitenland moet halen, zijn we een arm land (zie betalingsbalans) en spelen we technologisch niet meer mee.

De nieuwe energiebronnen, zoals windmolens en dergelijke, kunnen het verlies van energie van de afgebouwde kerncentrale slechts in geringe mate (enkele percenten van de consumptie) opvangen. Vermits de wind niet altijd waait wanneer de gebruikers

elektriciteit nodig hebben, zijn er parallelle centrales nodig die constant moeten blijven draaien om niet zonder stroom te vallen.

Dit dubbel circuit maakt dat windmolens elektriciteit leveren waarvan de prijs per KWh het dubbele kost van de elektriciteit, geproduceerd door kerncentrales. Wat logisch is gezien het dubbel circuit.

Indien deze parallelle installatie gevoed wordt door aardgas of petroleum, dan wordt er CO₂ uitgestoten en halen we de Kyotonorm niet. Nucleaire brandstof veroorzaakt echter geen CO₂ emissie.

Vermelden we dat Denemarken zijn programma van windmolens gestopt heeft omdat de kostprijs van de elektriciteit te duur geworden is.

De huidige Nederlandse regering heeft de kernuitstap verlaten en gaat terug naar kernenergie. Haar motivatie is dat ze deze in de huidige omstandigheden als de beste beschouwt en deze zal verlaten wanneer er een betere brandstof ontwikkeld wordt.

Op wereldvlak gaan verschillende landen beginnen met kerninstallaties te bouwen. Die andere landen weten wel waarom ze het doen. Wij weten blijkbaar niets.

Ook Electrabel, nu SUEZ, wenste er één te bouwen. Indien het niet in België kan, zal het Frankrijk zijn.

Ook moet men weten dat een kerncentrale bouwen ongeveer een tiental jaren tijd vraagt en werk betekent voor 5 à 6000 mensen. Indien men de productie van kernenergie wil behouden, dan wordt het tijd om nieuwe centrales te bouwen. Met name Doel I, Tihange I en Doel II.

Een *tweede luik* gaat over het beheer van het afval. In de Kempen hebben onze fysici en ingenieurs een procédé van recyclage inzake kernafval (gebruikte brandstof) op punt gesteld. Dit was een wereldprimeur. Alle betrokken landen hebben dit procédé in Dessel geleerd en in hun land toegepast. Dit procédé is industrieel zeer betrouwbaar: geen doden en gewonden – wat we niet kunnen zeggen van andere productieprocessen.

Bij het behandelen van de kernproblematiek in de Kamer is het idee ontstaan dat het kernafval mits een bepaalde voorbehandeling (o.a. afkoeling) onmiddellijk zeer diep onder de grond kon gestoken worden. Vermits dat toen nergens toegepast werd, diende de Nationale Instelling voor Radioactief Afval en verrijkte Spleitstoffen (NIRAS) dit te onderzoeken en uit te werken. In tussentijd diende het kernafval gestockeerd te worden bij de kerncentrales zelf. Dit was 1993.

Niras verklaarde in +/- 2003 dat ze nog 10 jaar onderzoek moest doen. En terecht.

Wat is er nu van dit procédé geworden? Alleen Finland past het toe. De Amerikanen zijn reeds verschillende jaren in de fase van feasibility study. Vergelijken we de heropwerking van de gebruikte brandstof van de huidige methode waarin Dessel zijn bijdrage heeft met de methode die nog gevonden moet worden.

- De recyclage herwerkt de gebruikte brandstofstaven een aantal maal zodat deze ver uitgeput zijn en waarvan de restafval zeer miniem is (enkele kilo's). Dit restafval wordt verglaasd om contaminatie met de omgeving te beletten.

- Uiteindelijk gaat het restafval zeer diep de grond in waar het in een zeer stabiele kleilaag (optie België) gezet wordt.
- De methode zonder recyclage houdt in dat de gebruikte brandstofstaven na conditionering diep de grond in gaan. Dit afval is zeer volumineus (+/- 50 m³ voor alle Belgische centrales op jaarbasis).

Kortom de “methode MOX Dessel” heeft volgende voordelen:

- reductie van volume tot een miniem restafval
- het MOX-procédé verbrandt de plutonium
- recyclage van gebruikte brandstofstaven (voor 90% gerecycleerd).

Een eerste gevolg van het moratorium is de volgende.

Vermits de politici decreteerden dat de gebruikte kernenergie gestockeerd werd tot nader order bij de kerncentrales, werd de samenwerking tussen België en Frankrijk verbroken.

De samenwerking bestond erin dat La Hague in Frankrijk de eerste fase van de recyclage zou doen, vervolgens doen Belgonucleaire en FBFC de eindverwerking. Vermits Belgische politici zich eerder tegen kernenergie opstelden, is in Frankrijk argwaan ontstaan t.o.v. de samenwerking. Frankrijk heeft dan de beslissing genomen zich zonder België verder uit te bouwen. Nu kan Frankrijk zonder België.

Wij moeten nu vragen om terug te mogen meespelen.

Frankrijk had het beste voor met Dessel aangezien ze in Dessel een grote fabriek wilde bouwen. Dit was in de periode 1990.

Door politiek gekrakeel is dit niet kunnen doorgaan. Nu staat deze fabriek in Frankrijk.

Een tweede gevolg van het moratorium.

België verliest terrein op gebied van (internationale) contracten. Het buitenland kent nu Frankrijk in plaats van België. En het is Frankrijk dat beslist welke contracten naar België komen.

Op gebied van contracten is het zo erg dat, indien er niets loskomt (opheffing moratorium gevolgd door nieuwe contracten) in de periode september–december van dit jaar, Belgonucleaire dicht gaat midden 2006 en FBFC kort nadien zal volgen wegens overcapaciteit van de moederfirma en de sluiting van Belgonucleaire.

De twee fabrieken zullen direct afgebroken worden en met de grond gelijk gemaakt worden.

Deze activiteit is dan weg uit België en komt nooit meer terug. Het is dan een cadeau aan de andere landen.

De vraag van de NCK aan U, mevrouwen en mijne heren, is dan ook in september 2005 dringend werk te maken om de regeringsverklaring te herzien en het

moratorium op het transport van de afval van de kerncentrales naar de recyclagebedrijven terug toe te laten, totdat er een betere methode gevonden wordt.

De NCK vraagt onverwijld Uw steun voor de vrijwaring van de werkgelegenheid en de technologische kennis in de Kempen en in ons land in het algemeen.

Gezien Uw sociale ingesteldheid weten we dat U zult kiezen voor de tewerkstelling.

Mogen we Uw antwoord vragen, pro of contra?

Met bijzondere hoogachting.

Erwin Boeynaems
Voorzitter NCK Gewest Vlaanderen
Tel K 011 80 42 38
Tel P 011 64 38 82
erwin.boeynaems@pandora.be
cnc.nck@skynet.be

Frans De Weerd
Voorzitter NCK werkgroep nucleair
GSM: 0476/46 91 37
frans@de-weerd.be

De Nationale Confederatie van Kaderleden groepeert individuele leden en kadergroeperingen. De NCK telt ongeveer 11 000 leden, waarvan een groot aandeel ingenieur is.

Zij is politiek onafhankelijk.

Ze is wettelijk erkend als representatieve vereniging van kaderleden om deel te nemen aan de ondernemingsraden.